

bitartratū de ammoniacū, dacă acidul tartricū este în mare măsură: acest precipitat este mult mai solubil decât bitartratul de potas.

Acidū hydrofluosilicicū. — Precipitat alb gelatinos.

Acidū chloricū, acidū perchloricū, acidū carbazoticū. — Fără precipitat.

Sulfatū de alumină. — Precipitat alb, cristalin, de alumină ammoniacală.

Chlorurū de platină. — Precipitat galben de chlorurū ammoniaco-platinicū, lăzind platină kărat prin calcinație.

Sărurile ammoniacale nă formează precipitații în carbonați alcalini, în sulfuri, și în cianoferrurul de potasium.

Sărurile ammoniacale se analizează precipitând dizolvărea lor prin bichlorurul de platină, și lăzind precipitatul kă alcoolū, și determinând greutatea chlorurului ammoniaco-platinicū a cărăia compoziție este kănoșată. Se pot încă analiza sărurile ammoniacale descompunându-le printre amestecătură de oxidū de cuprum și de cuprum metalic și măsurând volumul de azotū ce se produce; uneori analiză se face într'un aparat ce se va descrie la articolul: Analiză a substanțelor organice azotate.

CHLORHYDRATUL DE AMMONIAC. AzH^3, HCl .

Stare natărală. — Chlorhydratul de ammoniac se găsește în zăina omenească și în valera kitor-va animale, mai kă seamă a kămililor. Se află în kuantitate mică în prețurile volnăilor și în kărbunurile zăro mine de kărbune de pământ în compoziție.

Proprietate. — Chlorhydratul de ammoniac, kămit adesea sare ammoniacală, kristaliză ordinar în ace lăzici ce se găsesc sub formă de zărburi de dene, și mai rar în kăbi să în oktaedri isolați; savașea sa este lăte, densitatea sa de 1,45; nă are mișos simțibil.